

KUKátk

DO TVAROŽENSKÉ FARNOSTI

ročník 5 / číslo 3

prosinec 2015

**Naše schola na svato-
cecilském hudebním
setkání v Pozořicích
22. 11. 2015**

**Mikulášské odpoledne
v kostele
6. 12. 2015**

Milí přátelé z Horákova, Mokré, Velatic a Tvarožné!

Už to bude čtvrt roku od toho, co jsem vás mohl začít poznávat a přitom to jsou pořád začátky. Lidsky to bude chtít ještě mnoho času, setkávání a společného života. Avšak máme ve svém středu Pána, který je náš pravý pastýř, který je tu s námi stále, a který i mě pověřuje službou. Jím jediným, samozřejmě pod vedením našeho biskupa Vojtěcha, se můžeme nechat vést. To je ta naše největší práce, kterou musím dělat já i vy, poznávat Pána.

Co mě na „první pohled“ na vás zaujalo, je to, kolik služeb zastáváte, od péče o vnější pořádek až po služby liturgické a péči o druhé. Děkuji Pánu Bohu také za ty, kteří zaseli zbožnost do srdce ministrantů a za dobré vztahy mezi obcemi. To všechno dobré, co máme, však není důvod k pýše, ale spíše k neustálé touze růst. A nejdůležitějším růstem je růst v pokoře a lásce.

Kam bychom měli dále směřovat? To je otázka nás všech. Jistě by to ale mělo být v souladu s úmysly našich pastýřů, zejména papeže Františka a biskupa Vojtěcha, vyzývající nás k prohloubení milosrdenství a jeho přijímání. Další snahy by měly odpovídat na konkrétní situaci naší farnosti, jako je potřeba nějakého vzdělávání, hledání cest k evangelizaci – způsobů oslovení tolika našich spoluobčanů, kteří zatím neslyšeli radostnou zprávu Boží, apod.

Chci vás proto vyzvat, abyste vy sami byli tvůrčí a hledali to, co Pánu dlužíme a co po nás chce. Neznamená to vymýšlet novoty, ale znovuobjevovat podstatné věci. Také vás prosím, abyste mi říkali věci, které vás napadají, trápí nebo nejsou jasné. Vy jste v mnohém zkušenější než já a já sám nic bez vás dělat nemohu.

Pán ať svým Duchem zapálí naše srdce novou adventní touhou po Bohu a jeho Synu, našem Pánu! K tomu vám všem posílá své požehnání náš biskup Vojtěch.

Váš duchovní otec Jiří +M!

MINISTRANTSKÁ OLYMPIÁDA V TELNICI

I tento rok se ministranti z Tvaroženské farnosti zúčastnili ministrantské olympiády v Telnici. Opět se soutěžilo ve čtyřech disciplínách (florbal, fotbal, ping-pong a samozřejmě i ministrantské znalosti). Oproti minulému roku se nám podařilo obsadit všechny kategorie (1. stupeň, 2. stupeň, střední školy), a dokonce ve všech těchto kategoriích se nám podařilo dosáhnout úspěchu.

V kategorii 1. stupeň, se zúčastnili olympiády tito kluci: Tom Paulík, Kuba Šťourač, Vojta Daněk, Honzík Ženožička, František Barták a Matěj Irajn. Za 2. stupeň nastoupili: Kuba, Matyáš a Kryštof Zouharovi, Alois Brzobohatý, Jan Severa, Ondra Vlček a Jirka Buchta.

Vše vypuklo 7. listopadu v osm hodin v Telnickém kostele, kde se všichni účastníci sešli, aby mohli dostat požehnání pro tento náročný den. Po krátké modlitbě už byl na řadě tradiční štafetový běh s olympijským ohněm až do sokolovny.

Dopoledne odehráli kluci stolní tenis a napsali test z ministrantských znalostí. Ve stolním tenise stojí za zmínku, první místo Jakuba Zouhara.

V testu ministrantských znalostí naši kluci dopadli dobře, stále je ale ještě co zlepšovat, jelikož nikomu se nepodařilo dosáhnout plného počtu bodů (20 b.), nejúspěšnější byl Jirka Buchta (19 b.) a v mladší kategorii Kuba Šťourač (17 b.).

V poledne usedli všichni kluci ke stolu a společně se posilnili na odpolední část olympiády, ve které je čekaly dvě nejvíce fyzicky náročné disciplíny, a to florbal a fotbal. Obě naše kategorie začaly nejprve florballem, ve kterém se nám nevedlo vůbec špatně. Oba dva naše týmy postoupily do finále, ve kterém však již

neuspěly, tudíž skončily druží. Velkou zásluhu na tom měli brankáři, za mladší Tomáš Paulík a za starší Alois Brzobohatý. Po náročném florbalu ale ještě nebyl konec, naše hráče čekal ještě fotbal. U kluků však nebyla cítit únava – všichni chtěli hrát co nejdéle. Naši mladší hráči opět hráli výborně, nikdo z kluků nebyl slabší, všichni hráli stejně dobře a díky tomu se opět dostali do finále, největší zásluhu na tom měl Kuba Štourač, který v klíčovém zápase vychytil soupeře v penaltách. Ve finále narazili kluci na stejného soupeře jak ve florbale. Tým Syrovic byl však opět úspěšnější a náš tým porazil podruhé. Náš starší tým už ve fotbale tak úspěšný nebyl, u kluků bylo vidět, že fotbal není jejich silná stránka, a tak mohli být rádi za čtvrté místo.

Po posledním zápase již všichni hráči vyčkávali na celkové výsledky, kterých se brzy dočkali. Celkově se tedy naši starší kluci umístili na druhém místě a mladším se podařilo nečekaně obsadit místo první.

Po celkovém vyhlášení výsledků následovala společná fotka, po které se všichni odebrali do svých domovů.

Zdeněk Severa

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

Dne 8. 12. 2015 byl v Římě papežem Františkem zahájen mimořádný Svatý rok milosrdenství. V tento den byla otevřena Svatá brána v Bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Přáním papeže Františka s mimořádným Svatým rokem milosrdenství je zvláště posílení víry každého věřícího. Osobním vrcholem Roku milosrdenství pro každého z nás bude putování ke Svaté bráně, která poprvé v dějinách bude z rozhodnutí papeže Františka otevřena v diecézích.

V brněnské diecézi byl svatý rok zahájen 13. prosince na třetí neděli adventní. V naší diecézi bude otevřeno celkem 5 bran.

Rok milosrdenství má samozřejmě své logo i motto. Autorem loga je slovinský jezuita a umělec Marko Ivan Rupnik. Logo představuje Syna Božího, jenž bere na svá ramena zbloudilého člověka. Motto je převzato z Lukášova evangelia „Milosrdní jako otec“ – Lk 6,36. Předkládá prožívání milosrdenství

podle příkladu Otce, jenž vyžaduje, abychom neposuzovali a neodsuzovali, ale abychom odpouštěli a lásku i odpuštění darovali bez míry (srov. Lk 6,37-38). Celý výklad loga si můžete přečíst na: <http://tisk.cirkev.cz/ze-zahranici/logo-svateho-roku-milosrdenstvi/>

Svatý rok milosrdenství, který se před námi otevírá, je naší velkou šancí a máme mnoho možností jak dojít k odpuštění a Boží milosti, které papež František popisuje v dopise předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci Mons. Rine Fisichellovi.

List papeže Františka k Svatému roku milosrdenství

List papeže Františka předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci před blížícím se mimořádným Svatým rokem milosrdenství

Ctihodnému bratru, arcibiskupu Rino Fisichellovi, předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci

Blížící se mimořádný Svátý rok milosrdenství mi dovoluje zaměřit se na několik otázek, které, jak věřím, vyžadují zvláštní pozornost, aby oslava svatého roku byla pro všechny věřící skutečným setkáním s Božím milosrdenstvím. Je mojí touhou, aby se tento rok stal živou zkušeností s blízkostí Otce, jehož něhu je možné téměř hmatatelně vnímat, a aby se tak posilovala víra každého věřícího a on aby o tom dokázal ještě účinněji vydávat svědectví.

Mé myšlenky se především obracejí ke všem věřícím, kteří zakusí milost tohoto svatého roku – ať už ve své diecézi, nebo jako poutníci do Říma. Toužím po tom, aby se ke každému z nich dostaly odpustky související s tímto svatým rokem jako ryzí zkušenost s Božím milosrdenstvím, jež vychází každému vstříc s tváří Otce, který vítá a odpouští a úplně zapomíná na spáchaný hřích. K tomu, aby věřící mohli zakusit shovívavost a získat odpustky, jsou povoláni vykonat krátkou pouť ke Svaté bráně, jež se otevře v každé katedrále a v kostelech stanovených diecézním biskupem a ve čtyřech papežských bazilikách v Římě – má to být znamení jejich hluboké touhy po skutečném obrácení. Zároveň stanovuji, že odpustky je možné získat ve svatyních, kde je otevřena Brána milosrdenství, a v kostelech, které jsou tradičně označovány jako „jubilejní“. Je důležité, aby tato příležitost byla spojována zejména se svátostí smíření a slavením eucharistie se zamyšlením na téma milosrdenství. Slavení těchto svátostí bude třeba doplnit vyznáním víry a modlitbou za mě a na úmysly, které nosím v srdci pro dobro církve a celého světa.

Myslím dále i na ty, kdo se z nejrůznějších příčin nebudou moci ke Svaté bráně vydat sami, zejména na nemocné a na ty, kdo jsou staří a žijí sami, takže

mnohdy nemohou opouštět svůj domov. Těmto všem velice pomůže, pokud budou nemoc a trápení prožívat jako zkušenost Pánovy blízkosti. On nám tajemstvím svého utrpení, smrti a zmrtevýchvstání ukázal jedinečnou cestu, jež dává bolesti a samotě smysl. Když budou tyto chvíle zkoušky prožívat s vírou a radostnou nadějí a přitom přijímat eucharistii nebo se účastnit mše svaté a společné modlitby, a to i prostřednictvím nejrůznějších sdělovacích prostředků, mohou tak i oni získat odpustky tohoto svatého roku. Mé myšlenky se obracejí rovněž k vězňům, kteří zakoušejí omezení své svobody. Rok milosrdenství byl vždy také příležitostí k velké amnestii, která se má týkat těch, kdo si sice zaslouží trest, ale zároveň jsou si vědomi spáchané nespravedlnosti a upřímně si přejí zapojit se znovu do společnosti a být pro ni skutečným přínosem. Kéž se jich všech konkrétním způsobem dotkne milosrdenství Otce, který chce být nablízku každému, kdo jeho odpuštění zvláště potřebuje. Tito lidé mohou získat odpustky ve vězeňských kaplích a vždy, když s myšlenkou na Otce a modlitbou k němu přejdou přes práh své cely, kéž jim to připomene průchod Svatou branou, neboť Boží milosrdenství, které dokáže proměnit srdce, může také proměnit mříže a z pobytu za nimi učinit zkušenost svobody.

Prosil jsem, aby církve v tomto Roce milosrdenství znovu objevila bohatství skryté ve skutcích duchovního i tělesného milosrdenství. Zkušenost s milosrdenstvím lze totiž nejlépe poznat právě prostřednictvím konkrétních projevů, jak nás to naučil Ježíš. Vždy, když některý věřící osobně vykoná jeden či více z těchto skutků, bezpochyby tak získá i odpustky spojené s tímto svatým rokem. Z toho plyne úkol žít podle milosrdenství, a tak obdržet milost úplného a naprostého odpuštění z moci Otcovy lásky, která nikoho nevyjímá. Odpustky svatého roku se tím naplní a stanou se plodem této události, která se slaví a prožívá s vírou, nadějí a láskou.

Odpustky spojené s Rokem milosrdenství lze dále získat i pro zemřelé. Jsme s nimi spojeni svědectvím víry a lásky, které nám předali. Jako na ně pamatujeme při slavení eucharistie, tak se můžeme za ně, účastni nezměrného tajemství společenství svatých, modlit a prosit, aby milosrdná tvář Otcova osvobodila každého z nich od všech pozůstatků viny a mohla je přivínout k sobě v nekonečné blaženosti.

Jedním z nejzávažnějších problémů naší doby je bezpochyby proměna vztahu k životu. Je rozšířena mentalita, která vede k tomu, že se vytrácí náležitá osobní i společenská citlivost k přijetí nového života. Drama potratu prožívají někteří jen povrchně, jako by si neuvědomovali nesmírné škody, které působí takový čin. Mnozí další sice tento skutek vnímají jako prohru, jsou ale přesvědčeni, že nemají jinou možnost. Zvláště myslím zejména na všechny ženy,

kteří se uchýlili k potratu. Zním dobře okolnosti, které je přivedly k tomuto rozhodnutí. Víím, že prožívají těžké existenční i mravní drama. Setkal jsem se s řadou žen, které ve svém srdci nosí šrám tohoto mučivého a bolestného rozhodnutí. To, co se stalo, je hluboce nespravedlivé; a přece může být člověku umožněno neztrácet naději, ale jen tehdy, když pochopí tento svůj čin v pravdě. Boží odpuštění nelze upřít nikomu, kdo činí pokání, a to zejména tehdy, když přistupuje ke svátosti smíření s upřímným srdcem, aby dosáhl usmíření s Otcem. Také z tohoto důvodu jsem se rozhodl, bez ohledu na veškerá opačná ustanovení, svěřit všem kněžím po dobu Roku milosrdenství pravomoc udělit rozhřešení od hříchu potratu těm, kdo ho vykonali a kdo s kajícím srdcem prosí o odpuštění. Ať se kněží na tento veliký úkol připraví a dokážou ho konat slovy vyjadřujícími skutečné přijetí, doplňují je zamyšlením, které pomůže pochopit spáchaný hřích a ukázat cestu pravého obrácení, aby dospěli k přijetí pravého a štědrého odpuštění od Otce, který svou přítomností všechno obnovuje.

Závěrečná úvaha se týká věřících, kteří se z nejrůznějších důvodů rozhodli navštěvovat kostely spravované kněžími z Bratrstva svatého Pia X. Tento Rok milosrdenství nikoho nevyklučuje. Někteří spolubratři biskupové z nejrůznějších míst mě zpravili o jejich dobré víře i svátostné praxi, ale také o jejich situaci, která je z pastoračního hlediska nesnadná. Důvěřuji tomu, že v blízké budoucnosti bude nalezeno řešení, jak obnovit plné společenství s kněžími a představenými tohoto bratrstva. Do doby, než se tak stane, veden potřebou péče o dobro těchto věřících, ze svého vlastního rozhodnutí stanovuji, že ti, kdo během Roku milosrdenství vyhledají kněze náležející k Bratrstvu svatého Pia X., aby přijali svátost smíření, přijímají rozhřešení svých hříchů platně a dovoleně.

S důvěrou v přímlyvu Matky milosrdenství svěřuji přípravu tohoto mimořádného roku do její ochrany.

Dáno ve Vatikánu 1. září 2015.

FRANTIŠEK

(překlad připravili P. Jan Šlégr, sekretář liturgické komise České biskupské konference, a jeho spolupracovníci)

PORADNA PRO ŽENY A DÍVKY

Poradna pro ženy a dívky je provozována organizací Centrum naděje a pomoci, (CENAP), kde je nabízeno sociální poradenství postavené na křesťanských hodnotách.

Pracovnice poradny pro ženy a dívky nabízí klientkám a jejich partnerům profesionální a lidský přístup, pro kterou je poradna oblíbená a vyhledávaná.

Poradna nabízí klientům široký záběr v řešení různých potíží. Častými tématy jsou problémy ve vztazích partnerských i mezigeneračních, dále řešení problematiky anti-koncepce i nečekaného těhotenství a zvládání vyčerpání matek při péči o děti a domácnost. Pracovnice poradny podporují rodiče k přijetí všech počatých dětí a proto také nabízí podporu nejen v průběhu těhotenství.

Samozřejmě pracovnice se věnují problematice nároků dávek ze státního sociálního systému. Poradkyně řeší i problematiku domácího násilí a problematiku závislostí, které se nevyhýbají ani křesťanským rodinám.

Důležitou součástí poradny je zvládání smutku u párů, kterým se nedaří otěhotnět. Manželé, kteří touží po miminku, jsou často ve velkém stresu a vlastního sebeobviňování, až se jim výsledně nedaří žít spokojený manželský život. Proto je zde pro ně nabízená psychosociální podpora.

Výjimečností této poradny je, že nabízí pomoc ženám po potratu a to umělém a i spontánním. Ženy, které mají za sebou tuto smutnou skutečnost, se často ve společnosti setkávají s nepochopením a odmítnutím. V této poradně je zde naopak nabízená pomoc a přijetí.

Pokud bychom měli shrnout, co poradna poskytuje, tak především podporuje rodičovské kompetence svých klientů, posiluje práva žen v úctě ke křesťanským hodnotám a jejich sebe-přijetí v každodenním životě.

Co ještě za zmínku stojí, je komplexní přístup pracovnic ke klientům. Což znamená, že poradkyně vnímají všechny klientovi složky osobnosti. Věnují se jak sociálním potřebám klientů, ale i jejich biologickým, psychickým a spirituálním potřebám.

Je možné, že znáte čínskou povídku o dvou vesnicích, jejichž obyvatelé zažívají hlad a do každé z nich vejde jiný rybář. Po žádosti vesničanů o nasycení, oba rybáři se rozhodnou vesničanům pomoci. Každý ale jiným způsobem. První rybář každý den vesničanům vyloví ryby a tak žijí obyvatelé vesnice mnoho let v sytosti. Druhý rybář své vesničany naučí rybařit a vesničané každé ráno si nachytají ryby sami. I když je to cesta náročnější, vesničané výsledně jsou také sytí. Jednoho dne oba rybáři zemřou. A co se stane? Výsledek je Vám jistě znám.

První vesnice opět zažívá hlad a bídu. Druhá žije v hojnosti a spokojenosti. Proto poradenství je směřováno tak, aby klienti po konzultacích byli schopni vést smysluplný život bez podpory poradny.

Sociální poradenství je pro klienty nabízeno bezplatně. Aby organizace Centrum naděje a pomoci (CENAP) mohla klientům pomoci komplexně, nedílnou součástí praxe je též nabídka využití dalších programů a poradenství, které je již nad rámec sociálního poradenství.

I když poradna sídlí v Brně na Vodní 13, není omezena jen pro obyvatele Brna. Pro možnost e-mailového (cenap@cenap.cz) a telefonického (543 254 891) spojení a dobré dostupnosti z vlakového a autobusového nádraží je zde pro všechny.

Pokud vnímáte, že by služby poradny mohly pomoci Vám nebo Vaším blízkým, ráda bych Vás povzbudila v kontaktování poradny.

Bc. Milada Lázníčková Dis
www.cenap.cz

AKCE, KTERÉ SE UDÁLY

Godzone

Godzone je slovenský evangelizační projekt, který moderním způsobem motivuje mladé lidi žít naplno s Bohem. Je to společenství mladých lidí z celého Slovenska, kterým Bůh změnil jejich životy. Toto společenství vzniklo v roce 2010 a každý rok pořádají evangelizační akce pro mladé. Jejich největším každoročním projektem je Godzone tour, evangelizační turné, pod záštitou Biskupské konference Slovenska v rámci Týždňa Cirkvi pre mládež.

Dne 20. 11. 2015 v rámci Godzone tour, poprvé od jejich založení navštívili i Českou republiku a to přímo Brno. Program byl opravdu nabitý. Zazněly svědectví lidí a jejich příběhy o jejich životě s Bohem, křesťanské písně, chvály i modlitby.

Děkanátní setkání mládeže

Každoročně se ke konci listopadu koná děkanátní setkání mládeže. Letos jsme se na setkání vypravili do sousední farnosti Šlapanice. Po krátkém přivítání v kostele následovala přednáška k Roku Božího milosrdenství a prezentace k světovému setkání mládeže se svatým otcem v Krakově. Dále byl program připravený na faře v podobě stolních her, diskuzí či svátosti smíření nebo duchovního rozhovoru. Společným zakončením byla v 18. hodin mše svatá, kterou sloužil P. Jan Nekuda.

Monika

KLEMENT MARIA HOFBAUER – DVOŘÁK (1751–1820)

Klement Maria Hofbauer se narodil 26. prosince 1751 v Tasovicích u Znojma jako deváté z dvanácti dětí (pouze pět se dožilo dospělosti). Jeho otec Pavel Dvořák byl řezníkem z Moravských Budějovic a maminka Marie (rozená Steerová) – Němka, byla dcerou tasovického rychtáře. Křestní jméno dostal podle Jana Evangelisty a do matriky byl zapsán jako Hofbauer, což je překlad otcova příjmení do němčiny. Tehdy tedy Johann Hofbauer. V rodině se mluvilo německy. Česky se Johann naučil až později, když žil u otcových příbuzných. Otec zemřel, když bylo chlapci sedm let. O rodinu se starala vdova sama za pomoci odrostlejších dětí, kteří se všichni vyučili otcovu řemeslu. Základem matčiny výchovy byla hluboká

víra spojená s životní moudrostí. Uvádí se dva pozoruhodné prvky ve výchově dětí – sobotní půst a důraz na službu bližním, pomoc chudým a dávání almužny.

Johann odchází z domova ve svých šestnácti letech do tříletého učení u pekařského mistra ve Znojmě. Zvládal svou práci velmi dobře, byl silný, pracovitý a všemi oblíbený. Zakrátko byl dokonce přijat za člena mistrovny rodiny. Přesto jej trápil jakýsi vnitřní neklid. Nedokončil učení a v roce 1769 se vydal pěšky do Říma. Po cestě navázal celoživotní přátelství s pekařským tovaryšem – Němcem Petrem Kunzmannem, s nímž tuto cestu tam a zpět vykonal. Po svém návratu domů pomáhal s pečením chleba v klášteře v Louce u Znojma. Tady zatoužil stát se knězem. Ve svých dvaceti šesti letech podlehl lákání přítele Kunzmannna a oba se znovu spolu vydali do Říma. Cestou

se zastavili v městečku Tivoli (asi 30 km od Říma), kde byla neobsazená poustevna. Zdejší biskup podrobil cizince důkladné zkoušce a předal jim poustevnický hábit o svátku Klementa z Ankyny (biskup a mučedník) v roce 1783. Johann přijal jméno Klement. Po půl roce Johann-Klement opustil poustevnu i přítele a vrátil se domů. Tato epizoda z jeho života nebude nikdy zapomenuta a Hofbauer si ponechá jméno Klement. Jméno Mária přijal později, zřejmě z úcty k zakladateli svého řádu (Alfons Maria Liguori).

Klement Hofbauer se tedy vrátil do louckého kláštera, kde mu umožnili navštěvovat klášterní chlapeckou školu. Na tu navázala studia ve Vídni, která mu zaplatily tři dobrosrdečné sestry-šlechtičny von Maul. Klement si zde našel dalšího přítele, Tadeáše Hübla. Studium přerušili a spolu se vydali do Věčného města. Seznámili se zde s redemptoristy a stali se jejími členy (toto řádové společenství bylo hlavně misionářské s třemi hlavními cíli: následovat Krista, hlásat evangelium a pomáhat chudým) Řeholní sliby složili 19. března 1785 a o několik dnů později byli vysvěceni na kněze.

Jako redemptoristé byli Klement a Tadeáš vysláni na misijní cestu na Bílou Rus (dnešní Bělorusko). Ve Vídni se k nim přidal i dávný přítel Kunzmann. Po dlouhé čtyřměsíční cestě se zastavili ve Varšavě a na prosbu bratrstva sv. Bennona se zde usadili. Zpočátku to měla být jen výpomoc, ale jejich představení rozhodli o trvalém pobytu, protože politická situace na Bílé Rusi se zkomplikovala. Bratrstvo sv. Bennona byl spolek, který bychom dnes nazvali charitativní. Staral se o chudé poutníky, tuláky a sirotky. Klement se svými bratry postupně uvedli do provozuschopného stavu kostel, který byl delší dobu zcela opuštěný a zrušený. Založili domov pro osiřelé děti, školu pro chudé chlapce a dívky, kterou navštěvovalo asi 500 dětí. Později také průmyslovou školu, kde se chlapci učili řemeslům. Pro dívky, které společnost odepsala, založili zvláštní ústav, kde se učily ručním pracem, jimiž by se později uživily. Za svého působení učinili z kostela významné kulturní a duchovní centrum. Ve Varšavě setrvali až do roku 1808, kdy se politická situace změnila a řád byl z tehdy již ruského území vykázn. Celé jejich dvacetileté dílo skončilo v troskách.

Klement Hofbauer se pak vrátil do Vídně, kde byl dokonce krátce vězněn. Později působil čtyři roky jako pomocný duchovní v kostele minoritů. V roce 1813 mu svitla nová naděje, byl jmenován zpovědníkem sester voršilek a rektorem jejich kostela. Klement měl konečně svůj kostel, kazatelnu a zpovědnici. Zde rozvinul své originální dílo. Měl dar poznání lidí. Každého přijímal s laskavostí, vžíval se do jeho myšlení a bral jeho individualitu. Věřil v dobro člověka. Navštěvoval chudé a v jeho domě byli stálými hosty žebráci, chudí vojáci a studenti. Postupně se dům stal jakýmsi náboženským centrem s neobyčejným misijním nábojem. V závěru života zažil Klement ale také hodně trpkosti. Byl sledován policií, šikanován a často vyslýchán. Měl být dokonce vypovězen z Rakouska. Nakonec to vyřešila poslední cesta do Říma, odkud se Klement vrátil očistěn a dokonce dokázal ještě prosadit přijetí řádu redemptoristů ve Vídni. Významného dokumentu se však už nedočkal. Zemřel 15. března 1820 ve Vídni. Pochován byl na hřbitově v Mödlingu, odkud byly jeho ostatky slavnostně převezeny v roce 1920 do redemptoristického kostela Panny Marie Na nábřeží. Klement Maria Hofbauer byl blahorečen v roce 1888 a svatořečen v roce 1909 papežem Piem X. Je často uctíván jako apoštol Varšavy a Vídně a stal se patronem tovaryšů a pekařů.

Ladislav Kaluža

CO VÍME O PAPEŽI FRANTIŠKOVI?

Dne 13. března 2013 byl zvolen nový papež. Jako první v dějinách přijal jméno František, a to na počest sv. Františka z Assisi. Co o tomto nástupci apoštola Petra víme? Písmena u správných odpovědí dají tajenku. Je to věta, kterou papež řekl (mimo jiné) věřícím při své návštěvě Brazílie.

1. Papež František pochází z

SL – Venezuely
BŮ – Argentiny
ON – Brazílie

6. Již v 21 letech vstoupil do řeholního společenství

VA – františkánů
SV – karmelitánů
PŘ – jezuitů

2. Stát, kde se papež František narodil, leží na kontinentu

AV – Evropa
HV – Amerika
NÉ – Asie

7. Až do svého zvolení papežem byl arcibiskupem v

EK – Buenos Aires
TI – Rio de Janeiro
AT – Santiago de Chile

3. Občanské jméno papeže je Jorge Mario Bergoglio. Jorge lze do češtiny přeložit jako

ŽD – Jiří
KE – Jan
DO – Jakub

8. Papež František je v historii katolické církve

KÁ – 197. papežem
OP – 371. papežem
VA – 266. papežem

4. Papež František se narodil v roce

YC – 1936
NA – 1954
KV – 1925

9. Papežský list určený celé církvi má obecný název

NA – liturgie
PU – encyklika
ET – homilie

5. Předchůdcem papeže Františka byl papež

ŠE – Jan Pavel II.
KY – Benedikt XVI.
AS – Jan XXIII.

10. Pro tohoto papeže je typická tato vlastnost:

JE – pozornost k chudým
ŘÍ – záliba v autech
RS – působení na poli vědy

Tajenka:

Žehnání vína

V neděli 27. 12. 2015 v 18.00 se bude konat v kostele žehnání vína. Poté jste všichni zváni na faru, kde bude ochutávka vín. Můžete si s sebou vzít skleničky na víno.

Krakow

Světové dny mládeže inicioval, teď už svatý, papež Jan Pavel II., který kladl veliký důraz na mladé a říkal jim: "Vy jste naděje církve a světa. Vy jste moje naděje". První setkání proběhlo už v r. 1986 v Římě a slaví se každé 3 roky. Každé druhé setkání je v Evropě, mezi tím na nějakém jiném kontinentě.

V roce 2016 se setkání vrátí opět do Evropy. Papež František zve mládež z celého světa na společné setkání do polského Krakova. Celé setkání bude probíhat ve dnech 20.–31. 7. S tím, že první týden (20.–25. 7. 2016) budou probíhat dny v diecézi, kde českou mládež bude hostit polská tarnovská diecéze, což je sousední diecéze krakovské. Druhý týden 25.–31. 7. 2016 budou všichni společně v Krakově, kde bude i hlavní program se Svatým otce.

Mottem tohoto setkání jsou Ježíšova slova: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství“ (srov. Mt, 5,7). Polsko přivítá mezinárodní setkání mladých už po druhé – v roce 1991 se uskutečnilo ve městě Čenstochová.

Pro mládež

Ahoj všem!

Chtěla bych vás na toto setkání velice pozvat. Je to jedinečná příležitost!

Všechny informace i přihlášky ohledně WYD jsou na těchto stránkách: <https://krakov2016.signaly.cz/> nebo na naší facebookové skupině. Doporučený věk je 16+. Cena je 5 800 Kč i s předprogramem v diecézích. Tato cena platí pro přihlášení a zaplacení do 30. dubna 2016. Od 1. května bude cena o 400 Kč vyšší. Cena pro účastníky je dotovaná a zredukovaná na minimum. Celkové náklady jsou vyšší a to přesně 7640 Kč!

Pokud ti cena přijde vysoká a nemáš tolik finančních prostředků, neboj se napsat na naše DCM. Určitě se nesmí stát, že na setkání nepojedeš jen proto, že si to nemůžeš finančně dovolit. Signaly.cz také pořádají různé soutěže. Pokud se zapojíš a budeš mít štěstí, tak můžeš jet na setkání zcela ZDARMA!

V průběhu soutěže jsou losovány i menší ceny. To by vám dosvědčila i Maruška Novotná z naší farnosti, jedna z vítězů sedmého kola soutěže Poznej Polsko!

Těším se, že společně strávíme tyto dny!

Monika

Podle čeho lze poznat, že člověk skutečně duchovně roste?
Podle toho, že čím je starší, tím je spokojenější. Boží věci
jsou zpočátku těžké, ale postupně se stávají snadnějšími,
nikoliv obráceně.

Don Giuseppe Forlai, IGS

www.paulinky.cz

Foto: Guillaume Riesen

KUK! CO NÁS ČEKÁ?

24. 12. Živý betlém v Mokré u kapličky v 16.30 hodin
27. 12. Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa
Manželé budou mít možnost slavnostně obnovit svůj manželský slib.
Pobožnost u Boží muky v Sivicích ve 14.30 hodin
Žehnání vína v kostele v 18.00 hodin
9. 1. Tříkrálová sbírka ve Tvarožné, Mokré-Horákově i ve Velaticích
- 20.–31. 7. Světové dny mládeže v Krakově

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH

Tvarožná:

24. 12.	7.00 23.00	Vigilie slavnosti Narození Páně Blažovice ve 21.00
25. 12.	7.45, 10.45	Slavnost Narození Páně
26. 12.	7.45, 10.45	Slavnost svatého Štěpána
27. 12.	7.45, 10.45	Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa
31. 12.	15.00	Mše sv. na poděkování a prosbu o Boží pomoc do nového roku
1. 1.	7.45, 10.45	Slavnost Matky Boží, Panny Marie – Nový rok
6. 1.	17.00	Slavnost Zjevení Páně

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA JE: **19. 2. 2016**

KUKátko vychází pro vnitřní potřebu farnosti Tvarožná za podpory o. Jiřího. Za redakci Monika Buchtová. Děkujeme všem, kteří jste přispěli do tohoto čísla. Svoje příspěvky můžete posílat i nadále na kuk.tvarozna@email.cz. Uzávěrka pro doručení příspěvků do příštího čísla je **19. 2. 2016**. Prosíme o její dodržení! Děkujeme. Redakce si vyhrazuje právo na drobnou úpravu textů. Neprošlo jazykovou korekturou. **NEPRODEJNÉ**
